

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

"TIESOS DRAUGAS EKSTRA"

Naujienlaiškis Nr. 141

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

- Kalėdinis sveikinimas
- **Prisiminimai.** Kristus yra mūsų ramybė
- Apmąstymai Advento metu
- Maldos susitikimas Ylakiuose
- **Eilėraštis.** Į amžių tamsą
- Sentencijos

Kalėdinis sveikinimas

Brangūs broliai ir seserys Kristuje!

Nuoširdžiai sveikinu Jus ir Jūsų bendruomenes su mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus gimimu - Šv. Kalėdomis bei artėjančiais Naujaisiais 2024 metais!

Kalėdos – ypatinga šventė. Tai – susikaupimo laikotarpis, kuomet žmonės laukia gerų pokyčių, bendrystės su artimaisiais, tiki šviesia ateitimi ir stengiasi pradžiuginti vieni kitus.

Mes, krikščionys, turime amžinąją viltį Jėzuje Kristuje, be kurio Kalėdos būtų neįmanomos. Minėdami šią šventę dėkokime Dievui už Jo parodytą meilę, artinkimės prie Dievo ir ieškokime artimų santykių su Jo Sūnumi Jėzumi, nes tik juose slypi mūsų tikrasis džiaugsmas.

“Daugel kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar dienų pabaigoje jis prabilo į mus per Sūnų, kurį paskyrė visatos paveldėtoju ir per kurį sutvėrė pasaulius. Jis, Dievo šlovės atšvaitas ir Jo esybės paveikslas, palaikantis savo galingu žodžiu visatą, nuplovęs nuodėmes, atsisėdo Didybės dešinėje”

Laiškas hebrajams 1,1–4

Linkiu kiekvienam iš jūsų ateinančiais metais patirti meilų Dievo rūpinimąsi jūsų fiziniiais poreikiais ir slapčiausių dvasinių svajonių išsipildymo. Pažinodami Jėzų, dalykimės su kitais tikėjimu, meile ir pasiaukojamai darydami gerus darbus, skleiskime džiaugsmą ir išgelbėjimo žinią. Te Dievo malonė pasilieka su jumis ir jūsų artimaisiais!

Palaimintų Šv. Kalėdų ir Naujų metų!

*Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos pirmininkas,
Kauno evangelikų baptistų bendruomenės pastorius Vladimiras Sereda*

Kristus yra mūsų ramybė

Prasidėjęs Antrajam pasauliniam karui, tarpukario Lietuvos ev. baptistų bendruomenių vadovas Teodoras Gerikas prisimena Pirmąją pasaulinį karą. Jo mintys išspausdintos 1939 m. „Tiesos draugo“ 9-12 numeriuose

„Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!“ (Lk 2,14)

Šis angelų pranešimas buvo paskelbtas kovojančiam, neramiam pasauliui... Neramus ir kariaujantis pasaulis buvo anais ciesoriaus Augusto laikais. Toks pat jis yra ir dabar. Tokiame pasaulyje skambėjo angelų giesmė apie ramybę (taiką) žemėje. Jau beveik du mėnesiai, kai Europos centre pradėjo dundėti patrankos. Liejasi kraujas. Karo įvykiai palietė ir neutraliąsias valstybes. Mūsų kaimynystėje žlugo didelė valstybė – Lenkija. Dabar karo audra slenka į Europos Vakarus. Kiek aukų ten pareikalaus karo dievaitis?.. Karo audrai užiant kaimynystėje, Lietuvai teko priglauti didelį skaičių nuvargusių, alkanų kareivių ir civilių iš Lenkijos.

1914 metais per Kalėdas aš buvau su kitais likimo draugais apkasuose. Aplinkui dundėjo patrankų šūviai, tratėjo kulkosvaidžiai. Su keliais draugais kalbėjomės apie didįjį Kalėdų įvykį, apie ramybę ir geros valios žmones. Nuotaika buvo prislėgta. Kažkas paklausė: „Kurgi ta ramybė, kur tie geros valios žmonės? Ar verta apie tai kalbėti?“ Mūsų pokalbį nutraukė atneštas paštas. Neprisimenu, ar aš ką nors gavau, bet ilgam įsirėžė atmintyje atvirukas, kurį iš namų gavo vienas bendrakareivis. Atviruke buvo pavaizduoti priešišku šalių kariai, nutaikę durtuvus vieni prieš kitus.

Vienoje pusėje buvo rusas, prancūzas, anglas, serbas ir belgas, o kitoje – vokiečiai, austras ir turkas. Tarp jų stovėjo šviesos apgaubtas Kristus, ištiesęs rankas į vienus ir kitus. Durtuvai iš abiejų pusių buvo išmeigti į Jo kūną. Viršuje buvo užrašas: „Ramybė žemėje!“ Nežinau, ką dailininkas norėjo pasakyti per šį savo darbą. Gal jis norėjo parodyti, kad abi pusės savo elgesiu žudo Kristų ir naikina Jo mokymą?

Paveikslas ir jo spalvos išpūdingos, visi tylėdami žiūrėjome į jį. Ką aš maščiau? Žinojau, kad nežiūrint karo veiksmų Kristaus atneštoji ramybė yra tikra ir niekas negali jos iš manęs atimti. Žinojau iš patirties, ką ji reiškia. Teko pažinti ir daugiau žmonių, kurie buvo tą ramybę patyrę. Supratau, kad karas yra viena didžiausių nuodėmės pasekmių. Bet žinojau, kad karo baisenybės negali atimti sielos ramybės tiems, kurie yra per Kristaus malonę tapę tos ramybės dalyviais. Su didesniu nuoširdumu ir meile stengiausi perrišinėti sužeistųjų žaizdas ir dėkojau Dievui, kad Jis mane įgalino juos gydyti, o ne žudyti. Jei pasaulis pažintų tą ramybę, nereikėtų tų baisių, negailestingųjų karų. Gaila, kad dabar ramybės malonaus kvapo beveik nejaučiama. Ginklai, kurie naudojami, yra baisūs. Vartojama įvairių kiršinimo ir melo priemonių. Tikrą atsakymą apie ramybę gali duoti tie, kurie žino, kad „**Kristus yra mūsų ramybė (sutaikymas)**“. (Ef 2,14) Jie pažįsta Dievo ramybę, per kurią įgyja savo sąžinės ramybę, viršijančią žmonių išmintį. Jie vadovaujasi Viešpaties žodžiu: „**Palaiminti taikdariai; jie bus vadinami Dievo vaikais.**“ (Mt 5,9)

Spaudai paruošė A. L.

Apmąstymai Advento metu

"Agripa atsakė [Pauliui]: „Tuojau, žiūrėk, įtikinsi mane krikščionimi tapti...“

Apaštalų darbai 26,28

Karalius Agripa stovėjo ties Dievo karalystės slenksčiu. Vienas vienintelis žingsnis, ir jis būtų buvęs išgelbėtas! „Trūksta labai nedaug“, - prisipažino jis.

Agripas dvasia buvo sužadinta, kai jis klausėsi Pauliaus liudijimo apie Jėzų Kristų. Nuostabu matyti, kaip Dievas gali pasitelkti žmogų padėti kitiems! Štai stovėjo Paulius, apskūstas, sukaustytas grandinėmis ir nuvargęs po ilgų kvotimų. Vis dėlto jis karštai, su didele jėga liudijo apie savo Gelbėtoją. „**Duok, Dieve, kad ar tuojau, ar ne tuojau ne tik tu, bet ir visi, šiandien girdėję mane kalbant, taptų tokie, kaip aš, tik be šitų pančių!**“ (Apd 26,29) Jo žodžiai buvo stiprūs ir lietė širdis. Karalius buvo sujaudintas, girdėdamas apie išgelbėjimą per Jėzų. Trūko labai nedaug, kad jis pats taptų krikščionimi. Vis dėlto neužtenka būti arti Dievo karalystės. Tai neišgelbės! Jei žmogus nori spėti į autobusą ar traukinį, jis turi ateiti visiškai laiku. Antraip jis pavėluos. Giesmėje „Beveik krikščionis“ yra tokie žodžiai: „Beveik“ tavęs neišgelbės, „beveik“ tik suklaidins tave, „beveik“ tik nuves tave į pražūtį.

Kartą Jėzus pasakė vienam žmogui: „Tu netoli nuo Dievo karalystės!“ Kitaip tariant, jis buvo „beveik“ krikščionis. Bet kol žmogus nesiryžta lemtingam žingsniui į Dievo karalystę, jis vis dar stovi už jos vartų.

Karalius Agripa tą dieną neapsisprendė įeiti į Dievo karalystę. Ir kaip skaitome Biblijoje, jis nė vėliau nepriėmė išgelbėjimo. Tas „nedaug“, kurio trūko, greičiausiai reiškė, kad jis niekada taip ir netapo krikščionimi.

Kaip svarbu atsiliepti į Viešpaties kvietimą, kai jį išgirstame! Neatidėk to vėlesniam laikui. Kai kalbama apie mūsų išgelbėjimą arba tarnavimą Dievui, juk nežinia, ar kada nors dar turėsime kitą progą!

Iš Herberto Neimano knygos "Dievo rankose"

Maldos susitikimas Ylakiuose

Paskutinį lapkričio sekmadienį Ylakių baptistų bažnyčios nariai ir nuolatiniai lankytojai susirinko įprastoms pamaldoms, kurios šį kartą buvo trumpesnės. Po nedidelės pertraukos į pamaldų salę pradėjo rinktis svečiai: miestelio seniūnas, katalikų bažnyčios klebonas, socialinė darbuotoja, gimnazijos direktorius ir kiti pažįstami ir nepažįstami žmonės. Pamaldas pradėjo pastorius Romanas Sokolovas. Jis paaiškino, kad šiais metais Ylakių miestelis švenčia 455 metų sukaktį. Visus metus čia vyko įvairūs renginiai ir minėjimai. Baptistų bendruomenės žmonėms kilo idėja: baigiantis jubiliejiniams metams pasikviesti į bažnyčią gyventojų bei valdžios atstovus ir kartu melstis už miestelio ir jo apylinkių žmones, paminint opiausias reikmes, ir prašyti Viešpaties globos ir palaimos.

Pastorius Albertas Latužis kalbėjo apie tai, kad „*mes esame dangaus piliečiai*“ (Fil 3,20), tačiau gyvendami žemėje turime būti Dievo liudytojai. Aplink mus daug tamsos, daug neteisybės, dažnai girdime apie smurto proveržius artimoje aplinkoje ir apie brutalius karo veiksmus. Visa tai yra nuodėmės pasekmė. Nuodėmės daigeliai suželia žmogaus širdyje, prasiveržia į išorę ir paplinta tarsi užkratas. Ir tik tai Jėzaus Kristaus vykdomos permainos žmogaus širdyje, o ne išorinės priemonės gali sustabdyti blogio plitimą visame pasaulyje. Pastorius priminė, kad ap. Paulius ragina mus melstis „už visus vyresnybėje esančius“, nes tai priimtina Dievui.

Po to pasisakė seniūnas Vytautas, klebonas Vaidotas, o ypač jausmingai kalbėjo socialinė darbuotoja Jurgita, prašydama melstis už problemiškas šeimas, už motinas, auginančias neįgalius vaikus, už senus ir vienišus žmones.

Giedotojų būrelis pagiedojo keletą giesmių, kurių žodžiai buvo matomi ekrane. Ypač aktuali buvo paskutinė giesmė, kuri nuskambėjo kaip malda:

*Laimink, Dieve, mūsų gražų kraštą,
laimink jį, kai skleidžiasi žiedai,
laimink jį, kai žemės vaisiai bręsta
ir kai derlių duoda mums laukai.
Mokyk laisvę suteiktą branginti
ir taikų dangų virš galvos,
ir kasdien su padėka priimti,
ką mums Tavo dosnios rankos duos.*

*Laimink, Dieve, mūsų krašto žmones,
kad užtektų vietos dėl visų,
duok norėt ne vien kasdienės duonos,
bet ieškot vertybių amžinų.
Jei Tu, Viešpatie, nesaugai miesto,
tai veltui budi jo sargai.
O, kad ši tiesa mums nuolat šviestų:
žemėj šioj mus, Dieve, Tu laikai!*

Susitikimas baigėsi klebono bei abiejų pastorių malda ir bendra malda „Tėve mūsų“.

N. L.

Vladimir Solovjov. Į amžių tamsą

Į amžių tamsą jau seniai nuėjo
anie laikai ir ta tyli naktis,
kai, žemei miegant, užgimė Betliejū
Emanuelis – „Dievas su mumis“.

Negrižtamai daug įvykių reikšmingų
nugrimzdo jau bedugnėn praeities;
negieda angelai, ir kerdžiai dingę,
išminčiai nebeieško jau žvaigždės.

Bet amžinoji tos nakties vertybė
per šimtmečius išliks nauja, didi:
tas Žodis, tapęs kūnu ir gyvybe,
iš naujo gimsta vėl žmogaus širdy.

Taip, Dievas su mumis – ne ten, žydrinėj,
už begalinio kosmoso ribų,
ne siautime ugnies ir ne tyloj ledinėj,
ne atminty užmigusių kartų.

Jis čia, dabar, šiam neramiam pasauly,
kur triukšmas ir vaidai, ir sumaištis;
ir niekas mums užtemdyti negali
to sielos džiaugsmo: Dievas su mumis!

Iš rusų k. išvertė N. Latužienė

Sentencijos

Dievas, kuris kalba ne Kristaus lūpomis, nėra Dievas.

Martinus Liuteris

Mes gyvename ir mirštame, o Jėzus numirė ir gyvena.

John Stott

Aš geriau numirsiu tikėdamas Dievu, negu gyvensiu netikėdamas.

Smitas Vigelsfortas

Dievą mes pažįstame tik per Jėzų Kristų.

Be šio tarpininko joks ryšys su Dievu neįmanomas.

Bleizas Paskalis

[Norėdami gauti "Tiesos Draugas Ekstra" naujienlaiškį, spauskite čia](#)

Lietuvos evangelikų baptistų
bendruomenių sąjunga

Valstybės pripažinta
krikščioniška bendrija

Kranto 2-oji g. 5,
45263 Kaunas

tde(at)baptist.lt
www.baptist.lt

Įmonės kodas 192077697
AB SEB Vilniaus Bankas
Banko kodas 70440
Sąskaitos Nr.
LT79 7044 0600 0415 1925